

אחת בפרדס מגלה לי מי הפרדסן. אם הוא אדם ישר, שאוהב לעבוד ול- התאמץ, הפרדס שלו גומל לו על כך ומתמלא כפרי.

פרדסן-שלישבת, שאינו אוהב את הפרדס בכל ליבו, שמניח את העבודה לפועלים ושמיגע לביקור שבועי רק כדי לראות כמה כסף הרוויח - הפרדס משיב לו כגמולו, כפרי חמוץ, יבש.

כשמסתיים הקטיף מתערב הפרי שלי עם הפרי של אלה שלא עמלו כמוני. המחיר שאני מקבל, וגם זה רק אחרי חודשים ארוכים, הוא הממוצע בין הפרי שלי לפרי גרוע.

מתוך דו"ח מבקרי-המדינה: "רמת היבול של כ-57 אחוזים משטח-ההדרים היא נמוכה ובינונית-נמוכה."

מאור, בנם של חקלאים ממושב כפריזונה, תושב ראשון-לציון, נלחם זה שלוש שנים במועצה לעיון פרי-הדר. עכשיו, אחרי שהילדים גדלו והתחתנו, אני יכול להרשות לעצמי להיות אמין, הוא אומר. לפניכן תמיד חששתי שיפגעו בפרנסתי, כפרדס שלי, ואז לא אוכל לעזור לילדיי כדי שיבנו להם בתים משל עצמם.

עכשיו אני אדם חופשי, ואני יכול להילחם במועצה ללא חשש.

כשבילי זו נחשבת למילחמה קלה. פעמים רבות כליך הסתכנת בקרבות בצבא. פעם כבר חשבו שאני מת. עליתי על מוקש וחפצי האישים התעופפו לכל עבר. מפקדי גילה את החפצים ואת הדיסקיות, ואותי לא מצאו. אני שכבתי פצוע, במרחק רב ממקום ההתפוצצות. הצבא הודיע למישפחתי שאני מת, ובדיקו באותו רגע התקשרתי הביתה כדי להודיע שאני חי.

כאילו "היו ילדיי"

בכנס הרובינשטתים טענו החקלאים כי הנזקים שגרם השרב לחקלאות נאמרים ב-300 מיליון שקלים. הם רדשו מהממשלה פיצוי כספי, ואיימו כי ינקטו באלימות אם לא ייענו לדרישותיהם.

מדוע הם רוצים פיצוי כספי? זועק מאור, מפני שבזמן השרב הם ישבו בבתיהם הממוגנים, וכלל לא טרחו להציל את יבוליהם.

אני הייתי בפרדס שלי, במשך שלושה ימים ישנתי שם, גרתי שם. השקיתי את העצים, טיפלתי בהם כאילו היו ילדיי. לכן הנוק שנגרם לי הוא קטן.

הפסדתי כמה טונות של פרי. אז מה? הזק שגורמת לי המועצה לעיון גדול יותר מנוקי השרב בכל שנותי כפרדסן.

ניכר בו במאור כי הוא מאוהב בפרדסו. שלטים גדולים מכוונים את הנוסע אל הפרדס. סביבו שדות חרוכים, שהיו בעבר פרדסים. עצים חלילים, יבשים, מעטי-פרי. בשנים האחרונות נעקרו וננטשו כ-25 אלף דונם פרדסים.

30 לכביעק שומרים על הפרדס, נובחים בזעם על כל מי שמעז להתקרב. אחדים מהם, מרדע מאור בשמחה, אף יהרגו אורחים לאקרואים, אם רק תינתן להם הזדמנות.

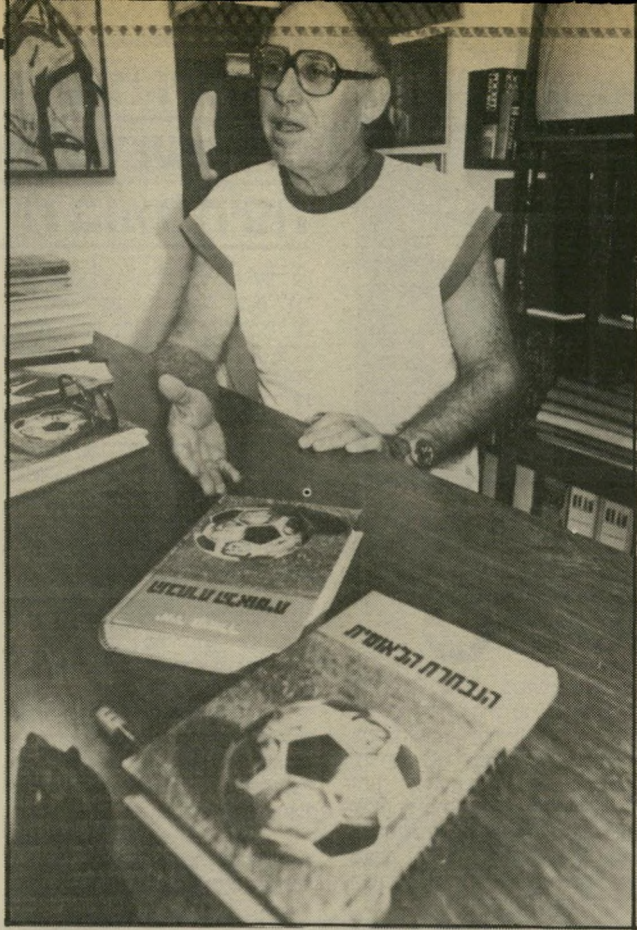
העצים ירוקים, צפופי-עלים, תפוחים ממינים שונים, לימונים, אשכוליות, מערכת-השקיה ממוחשבת. מאור נחשב כפרדסן הטוב ביותר במדינה.

ובכל זאת הוא אינו רוצה שילדיו יהיו פרדסנים. למא לי להרוג אותם? הוא שואל בתיאטרליות. אלה שנים רעות לפרדסנים. בשנים הטובות אני מתייחס כפן, חסכני כל גרוש ועכשיו אני מכה את חסכונו, מחכה לימים שבהם נשתחרר מעולה של המועצה.

כשם שאסיר אינו יודע מה יעשה כשיצא לחופשי, כך אני אינני יודע מה יקרה ביום השחרור שלי.

כנראה שאשוק את פירותי בעצמי, בלי לסמוך על איש.

חלומי של מאור: קונה פרייהדר עומד בשער הפרדס והוא, מאור, מוכר לו את יבולו בשער, מקבל כסף תמורת היבול, נותן חשבונות-מס ובכך מסתיימת, לגבינו, עונת הקטיף.

בעיני חסידיו, יאיר קוטלר הוא עיתונאי חוקר העשוי בלי-חת. בעיני שולליו, יאיר קוטלר הוא משמיץ מיקצועי חסר-תקנה. עכשיו נתן קוטלר תימוכין לשני המחנות. הוא הוציא לאור ספר בשני כרכים, "הנבחרת הלאומית" ובו פרקים על כל שרי ממשלת-ישראל. הספר מלא גילויים (בעיני החסידים) והשמעות (בעיני השוללים). כתורות הפרקים מעידות על עצמן: "שימועון פרס: מסוכן, חתרן, אופורטוניסט", "יצחק רבין: שקיעה", "חיים בר-לב: נהנתן לא-יוצא", "יצחק מודעי: מיקרה לפסיכיאטר", "אריה נחמקין: הקולאק מהלל", "יוסף שפירא: קצת כסיל", ועוד.

הפרקים מתבססים בעיקרם על מאמרים שכתב קוטלר בשנים עברו. לדבריו, עסק בכתיבת הספר מאז 1984. הוא ריאיון 19 שרים. אל השרים שימועון פרס, יצחק מודעי, עזר וייזמן, אריה נחמקין ודוד לוי פנה, אך הם לא נענו. אל השר מוטע גור לא פנה כלל, כי היה ברור לו שלא יענה, אחרי שפירסם עליו בעבר כתבה חושפנית (או משמיצה). השר היחידי שסירב בפירוש להתראיין על-ידו הוא אמנון רובינשטיין.

"העולם הזה" נחר בכמה קטעים קצרים על השרים השונים, המעידים על תוכנו של הספר. הם מתפרסמים בעמודים אלה כלשונם.

יוסי עין-דוד

הצטרפה כל הכיתה בגימנסיה העברית בבאילסטוק לבית-ר.

שמיר לא הכחיש כי היה ב-1949 סוציאליסט, או האמין בסוציאליזם, אך הדגיש: "אני לא סוציאליסט היום". בצאתו מן המחנכת היתה אז נטייה בלתי להיות סוציאליסט.

שמיר הטיל על בנאי את חיסולו של הבלש הבריטי וילקין. כך הורה: "לא להשתנות יתר על המידה בק" ליעות מרויכות. להריק, בלי חוכמות, את כל התוף של (האקרה) בשטח החוזה". כך חטל וילקין על-פי התרורן של שמיר - קילר של ממש!

ב-1945 נולד יאיר, בנם בכורם של הוגג שמיר. כעבור ארבע שנים, ב-1949, נולדה בתם, גילערה. שמיר הכחיש בראיון כאילו השם שניתן לבתו, נבחר כדי להנציח את יוכרז של אליהו גילעדי ("אשול"), שהואצ להורג בפקודתו. "אז, כשנולדה, היה הכיוון לגילעדי", אמר שמיר, ולא טרח להסביר את דבריו. אך ותיקים בלתי-משוכנעים כי שם בתו אכן נועד להקמת זכר-עולם ל"אשול".

בביטאון ה"לח", המנטע, כתב שמיר ב-1949 דברים לזכר 11 חיילי ה"לח", שנפלו בהתקפה על בתייהם לאכה בכפראתא. בין היתר כתב: "עמק ובלון טהור הוא עתה מחלאת קלגסיו, אך עדיין מחזיק הוא בציי פורניו הדרוסות את שכם שלנו ואת רבתי-עמון שלנו, את החר ואת החומה".

ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

יאיר קוטלר (מימין) פירסם ספר שבו

חשף פרטים על כל שרי ישראל

ככל

השמעות

להקים ממשלת-אחדות-לאומית, אך בתנאי שהוא יהיה שר-הביטחון. שימחה ארליך השיב למתווך שפיי-רא, בשם בגין, כי בעיצומה של המילחמה אין מחלפים סוסים.

יצחק רבין

האם אתה מסכים להערת סוכנות הביון האמריקאית, הסיי-אי-י: עליך: "רבין הוא נץ צבאי ויונה מדינית?" רבין: "אני לא יודע מה זה."

משה נסים

יש לנסים כישרון מיוחד למינויים פוליטיים בנושאים שאינם מסכנים ישירות את מעמדו.

לדוגמה: מינויו של עורך-הדף גבי לוי, שהיה יועצו במשרד-המישפטים, כציר הכלכלי של ישראל בניו-יורק, על התקן של העיתונאי אלישע שפיר-גלמן. מינויו כציר כלכלי היה משום ניפוח, שהצריך גם דירת-שרד מפוארת במנהטן, ששכרה 4,000 דולר בחודש. תשובתו המתגוננת של נסים מעוררת תמיהה: "הייתי צריך לשמור על מעמד זה של ציר כלכלי, וקיצצנו לכן תקנים כדי למנות אותו. גבי לוי מוכר כאיש דינאמי, ולכן החלטתי עליו."

אריאל שרון

אמו, ורה, בת ה-88, נפטרה בכפר-מל"ל במאי 88, בודדה משוה. כנה היה לבעל חווה ענקית בדרום: בתה - ריטה - ירדה לארצות-הברית עם בעלה מנרל, שהיה רופא בבילינגטון.

במישפחת שיינרמן יש מסורת של ירידה: סבם של דיטה ואריק, שעלה בתחילת המאה לרחובות לשמש מורה לעברית, חזר כעבור זמן לרוסיה. גם בנייה-מישפחה האחרים, מצד האב והאם, מפוזרים בתפוצות.

יצחק נבון

אופירה, הצעירה מבעלה ביוטר מ-15 שנים, היא אשתו השנייה. בתחילת שנות ה-50 ניהל רומאן סוער וקצר עם אמריקאית צעירה, שהגיעה לירושלים ללימודים. מרצונו החופשי החליט נבון להינשא לה, לא רווקא מאהבה, אלא כדי למנוע את פתחת לארצות-הברית במצבה האישי-בררי אותי.

נישואי-הנוסר נערכו כמעט בחשאי ובמהירות-היבוק. נבון עבר להתגורר בחדרה של חברת-ראשיתו הטרייה. כעבור כמה חודשים, עקב התפתחות מסוימת שאירעה במצבה הבררי אותי של האשה, שהיתה לנבון נבון, השתחרר הבעל הצעיר מהאילוצים שנטל על עצמו והתגרש.

אשת-גרושתו חזרה לארצות-הברית. רית. היא נישאה מחדש, ילדה שני ילדים ומתגוררת שם.

דוד לוי

דוד לוי לוקה במחלת-הפירסום. תמיד נוקק להפצת דבריו כרכים,

יאיר

אראנו יושב על כסאו של שר בישי-ראל"

פעם נסעו שימעון פרס והסופר ש"י עגנון כצוותא לשרה-בוקר, כדי לבקר את דוד בן-גוריון, שהתבודד בקיבוץ בלב המידבר, אחרי התפטרותו מן הממשלה.

ברוך התפתחה בין השניים שיחה. עגנון לפרס: "אדוני מעורר אמון כה רב, עד שאפשר ליפול עימו בפת".

כשפרס דיבר, גילה בן-גוריון חוסר-סבלנות. כשהגיע לפיסגה רטורית על הצורך באיחוד (רפ"י) עם מפא"י, החל בן-גוריון מעוות את פניו כדי להביע, ללא מילים, בוז ורוגז כלפיו. באוניו וולפנון לחש ללא הרף, תוך שהוא חוזר על מילה אחת כמה מטופש, טיפש, טיפש, טיפש.

גולדה מאיר אמרה לאברהם וולפנון, כשיחה בארבע עיניים: "בכל ישיבה מצטט פרס מתוך הספר הרבי-מכר האחרון בארצות-הברית, וחושב שאנו בורים. אחר-כך אני מוצאת את אותם ציטוטים במדויק בחוברת של דו"ר ד"ר דייטל".

פעם ביקש פרס לצטט דברים מאת תוקידרס, גדול ההיסטוריונים היווניים, שחי בשנים 460 עד 400 לפני-הספירה, בן אתונה שנודע בחיבורו תולדות מלחמת פלופונס. פרס, שלא מכין שיעורי-בית כרוזי, סירס באוני מאוינו את השם וביטאו תוקידרס. כשהעיר לו אחר השרים כי השם הנכון הוא תוקידרס, השיבו ברוגז: "אפשר גם תוקרידס".

ד"ר ארננד האמר, המיליארדר היהודי האמריקאי... בא לביקור קצר לישראל אחרי שקמה ממשלת-האחדות-הלאומית. פרס היה ראש-מימלתה הראשון ברוטציה.

באותה עת נערכה במוסד-יאן ישראל בירושלים תערוכה של פאבלו פיקאסו. מיסגרת אחת התמונות היתה צבועה כחול.

פרס, שהתפעל ממראה עיניו, פלט: "הרי זאת התקופה הכחולה של פיי-קאסו".

המלווים התקשו בהסתרת בושתם, והכל חשו כלימה. האמר נעץ מבט חד בראש-הממשלה.

כתמורה על עזרתו הנדיבה של בלס למיפלגת-העבודה, העלה פרס רעיון נואל, שהוא גילגל באוני כמה ממקורביו: למנות את דוד כשר-האוצר. פרס חזר בו, אחרי שמצא, בניירו שערך, כי מועמדו אינו חבר מיפלגת-העבודה.

בעיצומה של מילחמת-הלבנון, כמה שבועות אחרי שהוחל במיבצע של"ג, הציע פרס לבגין דרך מתווכו, ח"כ אברהם שפירא, לצרף את מיפלגת-העבודה לקואליציה, ובתמורה יסלק מהמערך את ח"כ יוסי שריד ומפ"ם. אחר-כך יהיה אפשר

יצחק שמיר

יצחק שמיר, ראש-ממשלת-ישראל ומנהיג-חרות, סוציאליסט, ואולי גם מארקסיסט? בנעוריו בפולין היה שמיר חבר פ"עיל בנורדוניה (תנועת-נוער שמאלית) - עובדה מעניינת, המוסתרת מהביר גראפיה הרישמית שלו, המחולקת לכל דורש בלישכת ראש-הממשלה. האמי-נמ?

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

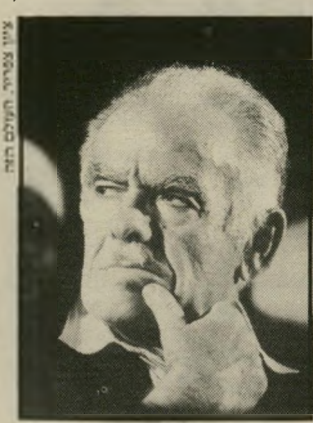
שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שמיר, בראיון בלישכתו באוגוסט 1987: הייתי חצי שנה בנורדוניה בה יותי בן 12. סתם ולא פירש, אך תכרו לספסל-הלימודים באותם ימים, דוד ניב (שהיה עורך דבר-הנוסח), סיפר כי שמיר היה חבר פעיל בתנועת-הנוער הסוציאליסטית בהיותו בן 14, ורק אחרי מאורעות הדמים בארץ-ישראל ב-1929, כאשר הוא "התפעל" ממעשי "ברית הבריונים" של אבא אחימאיר,

שימעון פרס

משה שרת, ראש-ממשלת ישראל השני, על שימעון פרס: "אמרת שאני שולל את פרס תכלית מוטילה, ורואה בעליית קרנו קלקלה מוסרית ממארת ביותר. אקרע קריעה על המדינה אם

שמיר. קילר של סוסר